

॥ २८ ॥ २९ ॥ इति श्रीरामा० वा० उ० षट्पंचाशः सर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ तद्विसृष्टेरतः सकाशाद्देहोत्पत्तिप्रकारकथनं ॥ तामिति ॥ दिव्य
 संकाशां दिव्यरूपां ॥ १ ॥ निक्षिप्तदेहौ विसृष्टदेहौ पुनर्देहसंयोगंकथं जग्मतुः ॥ २ ॥ कुंभे वरुणे नरे तो विसर्ग उक्तः ॥ तावता देहसिद्धिप्रश्नोत्तरं न लब्धमिति पुनः प्रश्नः तां
 कथां वसिष्ठस्य देहोत्पत्तिविषयामवशिष्टां कथां ॥ ३ ॥ महात्मनो मित्रावरुणयोस्तेजःपूर्णः ॥ अत्रैव माख्यायिका प्रथममुर्वशीमित्रोदृष्ट्वा तामामंत्रितवान् ॥ तथा च त्वन्नि
 वासमागच्छामीति उक्तस्तदा वरुणलोकस्थ एव मित्रस्तद्दर्शनात् हठस्खलितं निजतेजः कुंभे उत्सृज्य स्वं निवासं जगाम ॥ पश्चाद् वरुणोऽपि तां दृष्ट्वा स्खलितं तेजः कुंभे व्यसृजत् ॥ त
 वज्रमुत्सृज्य वज्राय श्रान्तिं यत्र दिव्येश्वरे ॥ शतं वर्षं सहस्राण्येनैन्द्रत्वं प्रशासितं ॥ २८ ॥ सा तेन शापेन जगाम भूमिं तदोर्वशीचारुदती सु
 नेत्रा ॥ बहूनि वर्षाण्यवसच्च सुभ्रुः शापक्षया दिन्द्रसदो ययौ च ॥ २९ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० षट्पंचाशः सर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥
 तां श्रुत्वा दिव्यसंकाशां कथामद्भुतदर्शनां ॥ लक्ष्मणः परमप्रीतो राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ निक्षिप्तदेहौ काकुत्स्थकथं तौ द्विजपार्थिवौ ॥
 पुनर्देहेन संयोगं जग्मतुर्देवसंमतौ ॥ २ ॥ तस्य तद्भाषितं श्रुत्वा रामः सत्यपराक्रमः ॥ तां कथां कथयामास वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ ३ ॥
 यः सकुंभोरघुश्रेष्ठतेजःपूर्णो महात्मनोः ॥ तस्मिंस्तेजोमयौ विप्रौ संभूता वृषिसत्तमौ ॥ ४ ॥ पूर्वसमभवत्तत्र अगत्स्यो भगवानृषिः ॥
 नाहं सुतस्तवेत्युक्त्वा मित्रं तस्मादपाक्रमत् ॥ ५ ॥ तद्वितेजस्तु मित्रस्य उर्वश्याः पूर्वमाहितं ॥ तस्मिन् समभवत्कुंभे तत्तेजो यत्र वारुणं ॥
 ॥ ६ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य मित्रावरुणसंभवः ॥ वसिष्ठस्तेजसा युक्तो जज्ञे इक्ष्वाकुदैवतं ॥ ७ ॥ तो मित्रनिवासंगता मित्रेण शप्ता चेति ॥ ४ ॥ नाहं
 सुतस्तवेति ॥ यद्यपि मित्रेणापि कुंभेरेत उत्सृष्टं तथापि तवैकस्य पुत्रो न भवामीत्युक्त्वाऽपाक्रमत् ॥ ५ ॥ एवमुक्तौ बीजमाह ॥ तद्वितेज इति ॥ अगत्स्योत्पत्तिहेतुभूतं मित्रस्य
 तेजः उर्वश्याः पूर्वमुर्वशीनिमित्तवरुणवीर्यविसर्गात् पूर्वमाहितं तस्मिन् कुंभे तस्मिन्नेव कुंभे वारुणं तेजः समभवत् संगतमभवत् ॥ यत्र कुंभे तत्तेजः मित्रस्य तेज आसीत् ॥ अत
 स्तेजोतरसंगतादुत्पत्तेर्नैकस्य तव सुत इत्युक्तमगत्स्येन ॥ अत एव मित्रावरुणिरित्यगत्स्यनाम ॥ ६ ॥ तदनंतरं कस्यचित्कालस्य मित्रावरुणसंभवः ॥ अत्रोपपत्तिरुक्ता वसिष्ठो
 जज्ञे तेजसा युक्तः मित्रावरुणयोर्दिव्यतेजसा युक्तः ॥ ७ ॥